

ציידה לדרור

סלון תורני אקטואלי לילדי ישראל

וייל מידי שבוע עם תכנים מגוונים!

ציידה לדרור | שבת שובה יום הכפורים

גליון מס' 153 התשפ"ד

הנהלת קרן ההסעות מברכת את עשרות אלפי ילדי קרן ההסעות ואת כל בית ישראל בשנה טובה ומברכת וגמר חתימה טובה!

בדרה הזמן

איך נחתימים לחיים טובים?

ידידים העברת

כלנו רוצים שהקב"ה יחתם את גזר דיננו ביום הכפורים לשנה טובה ומתוקה, שנה של מלוי כל משאלות הלב לטובה. ישנם כל כך הרבה אנשים שצורכים ישועות בשדוכים, ברפואות, בזרע של קימא ובשאר הענינים.

התעוררתי לדבר נפלא:

כל יום בתפלת שחרית אנחנו אומרים: "ויים סוף להם בקעת, ויודים טבעת וידידים העברת", ואצל בני עדות המזרח הנסח הוא: "וידידים עברו ים". בעת קריעת ים סוף נקראו ישראל בשם "ידידים".

המצב הזה קשה, כמעט לאחר יאוש. המצרים מאחורה, הים מקדימה, פלונטר, חנוקים, מה כבר נתן לעשות במצב כזה? ואז, "ידידים העברת" -

הקב"ה עושה נס, בוקע את הים ומעביר בו את ידידיו! מי נקרא ידיד של הקב"ה?

הרמב"ם בהלכות תשובה (ו, י) מגלה לנו את הסוד: "גדולה תשובה שמקרבת את האדם לשכינה... התשובה מקרבת את הרחוקים, אמש היה זה שנאוי לפני המקום משקץ ומרחק ותועבה, והיום הוא אהוב ונחמד קרוב וידיד".

יהודי שעושה תשובה מתקרב לבוראו, ומעתה הוא הופך להיות 'ידיד' של הקב"ה, ולידידים קורע הקב"ה את ים סוף, למעלה מגדר הטבע.

מי מאתנו לא צריך לפעמים ישועה למעלה מגדר הטבע? לאחד יש בעיה בשדוכים, חברו מתקשה בפרנסה ויהודי אחר סובל מבעיות של בריאות, כל אחד והצרות שלו. המצב נראה אבוד, ים מקדימה מצרים מאחורה. כיצד זוכים לישועה? רבותי, ידידים עוברים ים!

חתימה אחת פדי לזפות לחמש חתימות

ביום הכפורים אנו באים לפני הקב"ה ומבקשים ממנו שיחתם אותנו ב'חתימה טובה'. בתפלת נעילה אנו מבקשים ממנו לא חתימה אחת אלא חמש חתימות: רבנו של עולם, בבקשה ממך, "חתימנו בספר חיים טובים, חתימנו בספר גאולה וישועה, חתימנו בספר פרנסה וכלכלה, חתימנו בספר זכיות, חתימנו בספר סליחה ומחילה". אָנָּא, רבנו של עולם, תחתם!

אומר לנו הקב"ה: אתם 'ידידים' שלי? אין בעיה, אני חותם... כה דרכו של עולם, כשידיד קרוב בא אליה ומבקש ממך שתחתם לו ערבות - אתה חותם.

הקב"ה מוכן לחתם לה, לא חתימה אחת - חמש חתימות! אבל פדי שייסכים לחתם לה, הוא מבקש ממך בקשה אחת בלבד: שתהיה ידיד שלו. תקן את מעשיה, חזר בתשובה, ואז תהיה "אהוב ונתקד קרוב וידיד".

אומר הקב"ה: אתה רוצה חמש חתימות? בבקשה. אבל לפני כן תחתם לי אתה חתימה אחת. אחת! תחתם לי על מה אתה חוזר בתשובה השנה הזאת? בבקשה ממך, אמר לי, במה אתה הולך להיות השנה הזאת טוב יותר מהשנה החולפת? קבלת על עצמך איזו קבלה טובה שאתה מוכן להתחייב לעמוד בה?

האם אתה מקבל על עצמך לכונן יותר בברכות, לברה ברפת המזון יותר במתינות, לא להבליע את המלים? האם ברפת 'אשר יצר' שלך תהיה אחרת? האם ברפת 'שהכל נהיה בדברו' שלך תהיה יותר בכונה? אולי תחתם לי שהשנה הזאת אינה עוזב את בית הכנסת אחרי התפלה לפני שלמדת שתי הלכות או שתי משניות?

הקב"ה חותם לידידים שלו, הוא קורע להם את הים ושולח להם ישועות מעל הטבע. הקב"ה הוא כל יכול, שום דבר לא קשה לו. אבל חובת ההוכחה

עלינו, שאכן אנו ידידים שלו. אי אפשר לבוא למישהו זר ולבקש ממנו לחתם לה ערבות... מה פתאם שייסכים?...

אומר הקב"ה לאדם מישראל: ברגע שתוכיח לי שאתה ידיד שלי ותחתם לי בראש השנה חתימה אחת - אני אחתם לה ביום הכפורים חמש חתימות! הוא לא מבקש חמש חתימות כי הוא אבא רחום, מספיקה לו חתימה אחת שלנו, והוא מצדו יחתם עבורנו חמש חתימות.

אומר היהודי: 'רבנו של עולם, אני חותם, אבל בלי נדר...'. אם כה, הקב"ה גם כן יחתם אותנו בלי נדר... נו, איה זה נראה? הוא אומר לנו: תן לי חתימה אחת, תקבל על עצמך קבלה אחת אמיתית שתחזיק מעמד שנה שלמה, ותקבל ממני חמש חתימות.

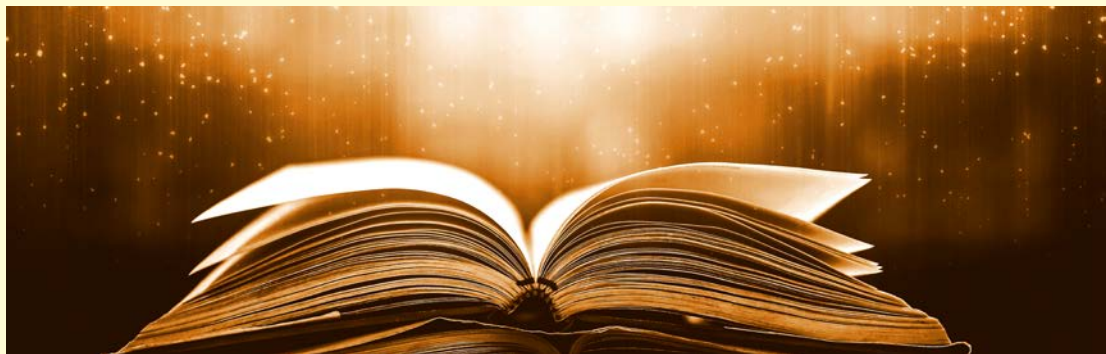
הקב"ה, אבא רחום, רוצה לתת שנה טובה לבניו אהוביו, "ידידים העברת", אני ידיד שלך וידיד חותם ערבות, מי לא רוצה להיות ידיד של הקב"ה. לידידים הקב"ה בוקע ים. קשה פרנסתו של אדם פקריעת ים סוף, קשה זוגו של אדם פקריעת ים סוף, הכל קשה כמו ים סוף, אבל לידידים שום דבר לא קשה. הקב"ה מעביר אותם. הוא מבקש ממי הים: בבקשה לזוז מינה, לזוז שמאלה, והידידים שלו עוברים באמצע, צולחים את הים.

מה הקב"ה מבקש מאתנו? חתימה אחת. ואם נחתם לו על יותר מחתימה אחת - אין לתאר ואין לשער איזה שפע של ישועות נקבל ממנו! (רבי ברוך רוזנבלום שליט"א - נעימות יאמרו ימים נוראים)

הצרה הגדול להיטיב לאילת

וכפר בעדו ובעד ביתו (טז, ו)

חז"ל דרשו: "ביתו - זו אשתו", וכהן גדול שאין

ביום הכפורים נמצא לפני ולפנים הוא כמו מלאך, היום הכי קדוש בשנה במקום הכי קדוש בעולם, מה זה כל כך משנה אם יש לו אשה בבית או לא? למה זה לעכובא?

והתשובה לזה היא: מה שאין מי שיכין לו כוס קפה בבקר - זה לא מעכב את סדר העבודה. אבל מה שאין לו למי להכין כוס קפה בבקר - זה כן מעכב, וגורם שלא יוכל להכנס לקדש הקדשים.

"לא טוב היות האדם לבדו". הרמח"ל מסביר ש'טוב', הפונה להיטיב. גם אחד שעושה הרבה גמילות חסדים מחוץ לבית זה לא אותה דרגה של הטובה כמו אחד שעושה חסד בתוך הבית. להיטיב למישהו שאתה מחבר אליו זה דרגה אחרת, ומי שנמצא לבדו אין לו את הטובה הזו. לפהן הגדול, ביום כפור, מכרח שתהיה הדרגה הזו של להיטיב.

(רבי אליהו דיסקין שליט"א - נאה דורש ויקרא)

לו אשה - מנוע מלעשות את סדר העבודה ביום הכפורים, ועד כדי כך שלדעת רבי יהודה מתקנים לו אשה אחרת שמא תמות אשתו. והטעם של רבנן שחולקים, כי לא חוששים למיתה, אבל לכלי עלמא זה לעכובא שתהיה לפהן גדול אשה ביום הכפורים. רבי לוי רבינו כייץ צ"ל היה מנגי הדעת שבירושלים. הוא היה ירא שמים גדול, תלמיד חכם ומתמיד עצום, והוציא את הספר "מעדני השלחן" על השלחן ערוה. הוא זכה לאריכות ימים ונפטר בגיל תשעים ושש. ספר לי בן משפחתו שהוא התאלמן בערה בגיל ששים, ולאחר מכן נשא אשה בזוג שני, והוא אמר על עצמו שהדבר הכי קשה שהיה לו כשהתאלמן, שלא היה לו למי להכין כוס קפה בבקר, והוא ממש הרגיש שאין לו טעם בחיים...

ואני תמיד רגיל לספר זאת ב'שבע ברכות', כי זו ההדרכה הכי טובה לחתנים. כששמעתי את הספור הזה הבנתי דבר שתמיד התקשיתי בו: הפהן גדול

בְּדֵרָה רַבּוֹתָנוּ

השעיר לעזאזל - שחד לשטן

ונתן אהרן על שני השעירים גרלות גורל אחד לה' וגורל אחד לעזאזל (טז, ח) אומרים חז"ל, שהשעיר שהולך לעזאזל הוא

עקר הכפרה של עם ישראל. ותמה הרמב"ן, מה פשר נתינת השחד לשטן? פיצד מועיל הדבר על ידי זריקת השעיר לעזאזל למנע את קטרוגו של השטן?

רבי שמשון פינקוס זצ"ל

ואז מגיע יום כפור. נותנים שחד לשטן - שעיר שפלו הולך לעזאזל, וביתנים היהודי מביא שעיר אחד שפלו לה', קרבן לה'.

ביום כפור עקר העבודה היא לבצר את הרע!

ועוד מוסיף ושואל רבי שמשון פינקוס זצ"ל, ממתים עושים עסקים עם השטן? הרי ידוע שאין עושים אתו עסקים!

רבי יוסף די לה ריינא היה מחכמי איטליה לפני כשש מאות שנה. מספר עליו שרצה להביא את הגאולה על ידי המתתו של השטן. רבי יוסף וקבוצת תלמידיו השביעו את אליהו הנביא שילמד אותם כיצד לגבר על השטן. אליהו הנביא הזהירו מלנסות את כחו כנגד השטן, משום שלא הגיע לדרגת הקדושה והטהרה הנדרשת כדי לגבר על השטן. אך כשראה אליהו הנביא את התעקשותו, מסר לו את השמות הקדושים שבצורתם יוכל להלחם בשטן.

רבי יוסף ותלמידיו עלו להר שעיר, ושם עלה בידם לתפס את השטן אשר התגלה אליהם בצורת כלב. הם כבלו אותו ואת אשתו בשלשלאות. הכלב התחנן בפניו שיתן לו לאכל, אך הוא סרב. בידי רבי יוסף די לה ריינה הייתה קטרת, והכלב בקש ממנו שיתן לו להריחה. רבי יוסף התפתה ונתן לו להריח את הקטרת. בכך נחשב לו כמקטיר לעבודה זרה, וכתוצאה מכך הצליח השטן לגבר עליו. מובא כי האר"ל התאמץ כדי לתקן את נשמתו של רבי יוסף די לה ריינה.

איפה הייתה הנפילה שלו? בכך שנכנס אתו למשא ומתן. עם השטן לא עושים עסקים, אין שום שיג ושח אתו!

אם כן, איך נותנים שחד לשטן ביום הכפורים? איך עושים אתו עסקים?

אומר הרב פינקוס: צא וראה מה בין יהודי לגוי. הגוי נהנה מן הרע, ככל שיש יותר אכזריות ורע - כה גדולה הנאתו והוא בא על ספוקו. מי שאלים יותר - הוא המצליח. לעמת זאת, היהודי נפשו עדינה והוא אינו יכול לשאת את הרע. כשהוא רואה גלוי של אלימות - נפשו מתחלחלת.

השטן נהנה מן הרע! מדוע יש מלחמה תמידית בין השטן לעם ישראל? השטן אומר ליהודי: אני מבין שאתה רוצה עולם הבא ואני רוצה עולם הזה, אבל אל תקח את העולם הזה שלי!

זמן קצר לאחר פרץ מלחמת העולם השנייה, ביום הושענה רבה ת"ש, נכנסו הגרמנים לעיר בעלז. הנאצים חפשו בראש ובראשונה את הרבנים, בידעם את השפעתם הרבה על בני קהלתם. האדמו"ר רבי אהרן מבעלז היה בסכנת חיים. לאחר שסיים את ההקפות של שמחת תורה החליט להמלט מן העיר. הוא נמלט לגטו קרקוב ומשם למקום נוסף ליד קרקוב.

מקרביו שחדו קצין הונגרי והעבירו לו סכום עתק, והוא הסיע משם ברכבו את האדמו"ר רבי אהרן מבעלז, את אחיו רבי מרדכי מבילגוריי (אביו של הרבי מבעלז שליט"א) ואת המשב"ק רבי דוד שפירא, כשהם מחפשים לגנרלים הונגריים.

התכנית הייתה להבריח את הגבול. הדרך הייתה מסכנת, אך הם זכו לנסי נסים. באמצע הדרך, לפתע פתאם נתקע הרכב. הנהג היה אובד עצות. לפתע הופיע במקום אדם זקן, חגור חגורת עור למתניו. הוא ראה את הרכב עומד על מקומו, התקרב אל

הנהג ושאל: "מה קורה? צריכים עזרה?" אמר לו הנהג: "הרכב תקוע". האלמוני נגע באחד הפתורים והתניע את הרכב, וכה הם המשיכו בדרךכם. אמר להם רבי אהרן מפעלז: בפיוט "אליהו הנביא" הנאמר במוצאי שבת נאמר: "איש ואזור עור אזור במתניו" – זה אליהו הנביא, שנאמר עליו (מלכים ב א, ח): "ואזור עור אזור במתניו".

כשהגיעו למעבר הגבול, היו שם חילים גרמנים. הקצין הגרמני הורה לנהג לעצר ובקש לבדק את נוסעי הרכב. הוא בחן את הנוסעים וראה אנשים כחושים וחלולים, שאל: "איך יתכן שהם גנרלים? ...

הרבי מפעלז ראה שם לוח שחמט. שאל את הקצין: "אתה יודע לשחק שחמט?" אמר: "כן". אמר לו: "בוא נשחק" ... רבי אהרן שחק שחמט עם הקצין הגרמני, ונתן לו לנצח אותו. אמר הקצין: "אחרי שנצחתני אותך, אתה יכול לנסע" ...

שאלו את רבי אהרן מפעלז, מה היה הסוד. אמר: "עשו צריה תמיד להרגיש מנצח. נתתי לו את הרגשת הנצחון, זה ספק אותו, ואז הוא הניח לי לנפשי".

(רבי גואל אלקריף שליט"א - נאה דורש ויקרא)

השמות של הילדים שלכם חייבים להיות שם!

סדר הנחת

שלא מוש מעיניהם של גדולי ישראל בימי הרחמים והסליחות

קרן ההסעות
גלגל ההצלה של ילדי ישראל!

לאימוץ ילד ולמסירת שמות לספר הנחת: 1700-50-66-22

מעוניינים להנציח את העלון הבא לזכות יקירכם?
צרו איתנו קשר במייל: zaida@kerenh.org.il

**רוצים את העלון אצלכם?
שלחו בקשה לדוא"ל zaida@kerenh.org.il ונשלח אליכם!**

ת.ד. 257 בני ברק או בהעברה לבנק הפועלים סניף 655 מס' ח-ן: 339991 קרן הסעה וסיוע לתלמידי החינוך העצמאי ע"ד 95-659-804-5 התרומות מוכרות לצרכי מס לפי סעיף 46 כמו"כ ניתן לתרום בקלות ובמהירות בכל עמדות "נדרים פלוס" ברחבי הארץ